

§ 46.

Ingen Stat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved Lov; ei heller noget Mandskab udskrives, noget Statslaan optages, eller nogen Staten tilhørende Domæne afhændes uden ifølge Lov.

§ 47.

Paa hver ordentlig Rigsdag, strax efterat Samme er sat, fremlægges Forslag til Finantsloven for det følgende Finantsaar, indeholdende et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter.

Finantsforslaget behandles først i Folkethinget.

Forslag til Tillægsbevillingslove behandles paa samme Maade som Finantsforslaget.

§ 48.

Forinden Finantsloven er vedtagen, maae Statterne ei opkræves. Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven eller i en Tillægsbevillingslov.

§ 49.

Under særdeles paatrængende Omstændigheder kan Kongen, naar Rigsdagen ikke er samlet, beslutte Afholdelsen af Udgifter, der ikke ere bevilgede, men forinden skal Sagen forhandles i et Ministerraad (§ 16), og derefter den endelige Beslutning tages i Statsraadet. De Ministre, som ere enige i Beslutningen, skulle medunderskrive denne. En saadan Beslutning skal altid forelægges den første derpaa sammentrædende Rigsdag, hvor den behandles paa samme Maade som Finantsforslaget.

§ 50.

For Revisionen og Decisionen oprettes ved Lov en Regnskabsret. Denne skal tillige vaage over, at ingen Udgift afholdes uden tilhørlig Hjemmel, og afgive Betænkning over Statsregnskabet. Dettets endelige Afslutning skeer ved Lov. Forslaget til denne Lov tilligemed Betænkningen over Statsregnskabet forelægges først Folkethinget.

§ 51.

Indtil Loven om Regnskabsretten er udkommen, udnævner hvert af Thingene to lønede Revisorer. Disse have at gennemgaae

Udvalgenes Betænkninger. 16. Saml. 1864—65.

det for Finantsaaret aflagte Statsregnskab og at paasee, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen ulovhjemlet Udgift har fundet Sted. De kunne fordre sig alle fornødne Oplysninger og Actstykker meddeelte. Revisorernes Betænkning forelægges Rigsdagen tilligemed Lovforslaget om Statsregnskabets Afslutning.

§ 52.

Ingen Ublænding kan erholde Indspødsret uden ved Lov.

§ 53.

Intet Lovforslag kan endelig vedtages, forinden det 3 Gange har været behandlet af Thinget.

§ 54.

Naar et Lovforslag er vedtaget i det ene Thing, bliver det i den Form, hvori det er vedtaget, at forelægge det andet Thing; hvis det der forandres, gaaer det tilbage til det første; foretages her atter Forandringer, gaaer Forslaget paany til det andet Thing. Opnaaes da ei heller Enighed, skal, naar et Thing forlanger det, hvert Thing udnævne et lige Antal Medlemmer til at træde sammen i et Udvalg, som afgiver Betænkning over Uoverensstemmelseerne. I Henhold til Udvalgets Indstilling finder da endelig Afgjørelse Sted i ethvert Thing for sig.

§ 55.

Ethvert af Thingene afgjør selv Gyldigheden af sine Medlemmers Valg.

§ 56.

Ethvert nyt Medlem aflægger Ed paa Grundloven, naar Gyldigheden af hans Valg er anerkjendt.

§ 57.

Rigsdagsmændene ere ene bundne ved deres Overbeviisning og ikke ved nogen Forstrif af deres Vælgere.

Embedsmænd, som vælges til Rigsdagsmænd, behøve ikke Regjeringens Tilladelse til at modtage Valget.

§ 58.

Saalænge Rigsdagen er samlet, kan ingen Rigsdagsmand uden Samtykke af det Thing,